

סוף ההרפתקה

של תחנת

השידור הפיראטית

של אייבי נתן

ביום השני השבוע נדמו צליליה של תחנת קול השלום, בדיוק שלושה חודשים אחרי שהחלה בשידוריה מעל ספינת השלום הקטנה שהתנועה על הגלים מול חופי ישראל. ללא כל הודעה מוקדמת נפסקו השידורים, בדיוק באותה צורה בה נדמו לפני למעלה מחודש, כאשר אירעה תקלה במשרדי האוניה שהשביתה אותם למשך חמישה ימים.

גם הפעם הודיע האיש שמאחורי התחנה ומאחורי הספינה, אייבי נתן, כי תקלה טכנית היא שגרמה להפסקת השידורים. חסר לנו שמן ומים לגנרטור, הסביר. ייתכן ואומנם זו היתה סיבת הפסקת השי-

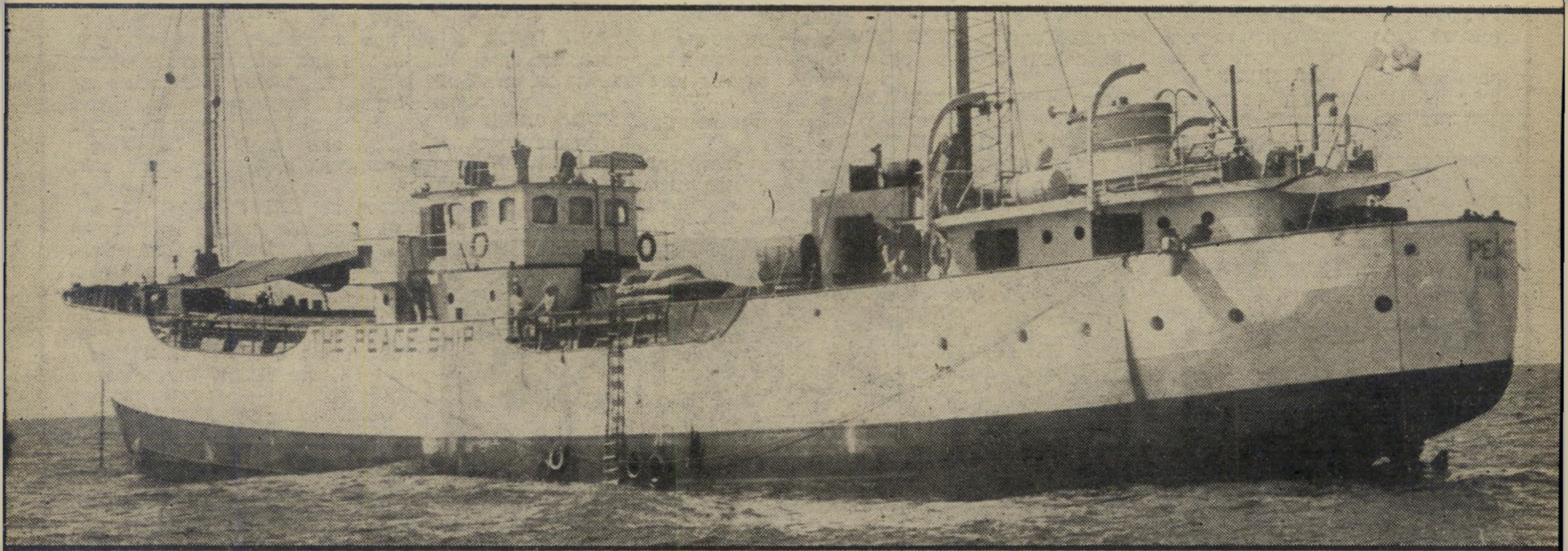
האתר ועל גלי הים — הוא גם שהטביע אותו.

מי אינו זוכר עדיין את אותו יום שישי בערב, ה-19 במאי, כאשר שידוריה של ספינת השלום החלו להיקלט בארץ? ! האוניה שעתה או את דרכה מקסריסין לחופי ישראל ולמחרת בבוקר כבר היו מקלטי הטרונויסטור של רבבות מתרחצים בחופי הארץ, ומאות אלפי מאזינים בבתים ובמכוניות — מכוונים לקול השלום.

התלהבות הרקיעה שחקים. חובבי מור סיקת הפוט עלצו על שטוף-סוף יוכלו להאזין לתחנת-רדיו, שאיננה מלעיטה את מאזיניה בתוכניות מלל משעממות, אלא בלהיטים לוחטים. אנשים שנושא השלום במזרח התיכון קרוב לליבם — קיוו שאולי, מי יודע, תסייע התחנה לצעוד צעד נוסף בכיוון הנכסף. ובין אלה ואלה נמצאו אלפי פים נוספים, שפשוט הסתכלו בהערצה על האיש התמים והנחוש, שקיים את אשר הבטיח. „מדינת-ישראל אחרי ספינת ה-שלום, לא תהיה עוד מה שהיתה לפניו”, קבעו רבים בסיפוק.

אולם אייבי נתן, האיש שעשה כמעט את הבלתי אפשרי, לא לקח בחשבון דבר פשוט אחד: רכישת ספינת-השידור על ציודה והבאתה לחופי המזרחיים של הים התיכון — היתה החלק הקל ביותר של המבצע כולו. החלק השני, והקשה לאין

אוניית השלום

עלתה על שירתון

ערוך יותר, תיה כיצד להפעילה ולמלא את הרעיון בתוכן. אייבי היה כל כך להוט להפעיל את המשדרים ולהתחיל לשדר. עד שלא הכין כל תוכנית לשידורים, מכאן ואילך החלה הסידרה הארוכה של הטעויות והכשלונות, שהביאו את הפרוייקט כולו למצבו הנוכחי.

לרוע מזלו של אייבי, אין הוא יכול להאשים איש מלבדו, בכשלון המבצע. מהיום בו הגיעה הספינה לחופי ישראל, הוא זכה ליחס אוהד ולכל עזרה אפשרית, על החוף הישראלי, בניגוד לכל התחזיות המוקדמות והחששות. מתנדבים ותומכים מכל שכבות הציבור, נתנו לו את עזרתם, את אמונם ואת כספם. משרדי הממשלה הנוגעים בדבר לא הערימו כל קשיים בדרכו. להיפך, הם איפשרו לספק לו מזון, חלקי חילוף ושאר צרכים שוטפים. הם הגיחו לו לקיים קשרי-רדיו עם החוף על גלי חובבים. למרות שהדבר נוגד את

והמדכא של אותה שיחה. „אייבי נראה עייף, חולה ומיואש”, אמר. „הוא אינו מסוגל עוד לעמוד על רגליו. הוא תשוש וצונח מרוב עייפות. הוא פשוט איננו יודע כיצד לצאת מכל העסק. אם לא הכבוד העצמי שלו — הוא היה סוגר את התחנה כבר מחר...”

החלק הקל — והחלק הקשה

כה הביא את החלום היפה, שמאות אלפים נאחזו בו בהתלהבות, לקיצו העגום? כדי לתת את התשובות המתאימות, יש לשנות במקצת את השאלה ולנסות לבדוק מי הביא את הרעיון עד שירת הברבור שלו. המסקנה היחידה היא: אייבי נתן, האיש שבכוח רצונו, עקשותו והתמתו — העלה את קול השלום על גלי

למרות כל המיכשולים והצהיר כי לא ינטוש אותה עד שלא יבוא השלום למזרח התיכון. החל מדבר בגלוי על היום בו יפסיק את פעולת המשדרים, והדממה תשוב ותשרור על תדר 1540 קילוסיקל. „פשוט אינני יודע מה לעשות”, שפך אייבי השבוע את ליבו בפני אחד מידידיו הקרובים ביותר שעלה לבקר באוניה. „אני מאוכזב ומיואש. כמעט כל הרעיונות והמבצעים שעשיתי — נכשלו. ההיענות ממדינות-ערב היא אפסית. אינני מוצא אנשים שיהיו מוכנים לבוא לספינה ולהשתתף בשיחות על נושא השלום, ואין לי כל כוונה לנהל תחנת-פופ. ייתכן ואעשה נסיון אחרון לסגור את התחנה לשבוע-שבועיים, כדי להתארגן מחדש. אם שוב איכשל — יקץ הקץ על הפרוייקט כולו...” כאשר ירד אותו ידיד מביקרו האחרון בספינת השלום, עברו ימים אחדים עד שיכול היה להשתחרר מן הרושם הקשה

דורים השבוע. אבל אפילו אם יחודשו השידורים, נראה כי הם לא יימשכו זמן רב. הרעיון המלהיב של תחנת שידור שתשדר שידורי שלום לכל מדינות המרחב, ותשמש מכשיר תעמולה להכשרת לבבות העמים במרחב לקראת שלום, התנפץ השבוע אל מול המציאות. ספינת השלום עלתה על שירתון. ייתכן והיא עוד תוסיף להשמיע צלילים עליונים. אולם האווירה באוניה עצמה איננה עליונה עוד.

רוב חברי הצוות המקורי שהגיעו עם האוניה והפעילו אותה — כבר נטשו אותה. קופת האוניה הידלדלה ואנשיה עומדים מול שוקת שבורה. רוח ההתלהבות של אנשי הצוות ירדה עד לנקודת האפס והאכזבה אוכלת בהם בכל פה. רמת השידורים ירדה פלאים ושיעור ההאזנה ירד כנראה אף הוא בצורה דראסטית. ומה שגרוע מכל: אייבי נתן, קברניטו של שלום הנועז, שהשיט את הספינה לישראל